

قانون داورى تجارى بين المللى + الحاقات و اصلاحات

ماده 1 - 1

ماده 1

ماده 1 - تعاريف و قواعد تفسير

تعريف اصطلاحاتى كه در اين قانون به كار رفته است به قرار ذيل مى باشد:

الف - «داورى» عبارت است از رفع اختلاف بين متداعيين در خارج از دادگاه به وسيله شخص يا اشخاص حقيقي يا حقوقى مرضى الطرفين و يا انتصابى.

ب - داورى بين المللى عبارتست از اينكه يكى از طرفين در زمان انعقاد موافقتنامه داورى به موجب قوانين ايران تبعه ايران نباشد.

ج - «موافقتنامه داورى» توافقى است بين طرفين كه به موجب آن تمام يا بعضى از اختلافاتى كه در مورد يك يا چند رابطه حقوقى معين اعم از قراردادى يا غير قراردادى به وجود آمده يا ممكن است پيش آيد، به داورى ارجاع مى شود. موافقتنامه داورى ممكن است به صورت شرط داورى در قرارداد و يا به صورت قرارداد جداگانه باشد.

د - «داور» اعم از داور واحد و يا هيأت داوران است.

ه - منظور از «دادگاه» در اين قانون يكى از دادگاههاى تشكيلات قضايى جمهورى اسلامى ايران مى باشد؛ و - در هر موردى كه در اين قانون به توافق موجود بين طرفين يا توافقى كه بعد حاصل شود اشاره شده باشد، مراتب مشمول مقررات داورى مصرحه در آن توافق نيز خواهد بود.